

12149. 1848.

3

2 dec 1848

Mi Első Ferdinánd,

Istennek kegyelméből Ausztriai Császár, Magyar- és Csehország' e' Néven Ötödik, Lombárdia, és Velencze, Dalmát, Horvát-, Tótországok'- Galiczia- Lodomeria- Illyria- és Jéruzsàlem kiràlya sat. Ausztria Fő-Herczege, Toscana Nagy-Herczege; Lotharingia', Salzburg', Steyer', Karantán, és Kárniolia' Herczege; — Erdély Nagy Fejedelme; Morvai Határ-Gróf; Fel- és Al-Slèzia', Modena', Pàrma', Piacenza', és Guastalla, — Osveczinia' — és Zàtoria', Teschen, Friaul, Ràguza, és Zàra Herczege; — Habsburg fejedelmi Grófja; Tyrol, Kyburg', Görçz', és Gradiska' Grófja; — Trient' és Brixen' Fejedelme; — Fel- és Al-Lausitz, 's Isztria' Határ-Grófja; — Hoch-Ems', Valzirk', Bregent', Sonnenberg' sat. Grófja; Triest', Kattaró', és a' Szlàv-Határ-Grófság' Ura.

Midőn Mi, édes Atyánk, idvezült Első Ferencz császár elhunytá után, törvényes trón-örökösödés rendin a' Trónra lépénk, kötelességeink komolyságától és szentségétől áthatva, mindenek előtt Istenhez segedelméért fohászkodánk, „Az igazat védeni“ lőn jelszavunk, Austria népeinek boldogságát öregbitni, kormányzásunk célja.

Népeink szeretete és háládatossága kormányzásunk gondjait és fáradozásait dúsan megjutalmazták, sőt legújabb időkben is, midőn vétkes törekvéseknek sikerült országaink egy részében a' törvényes rendet megzavarni, — 's a' polgár-háborut felgyulasztani, — még is népeink számtalan többsége, Uralkodójának tartozó hivségében megmarada. Tanuságokat, mellyek illy nehéz kísérletek között, megszorodott szívünknek jól estek, birodalmunk minden részeiből tapasztaltunk.

Azonban az események rohama, 's álladalmi igazgatási rendszerünk nagy és terjedelmes átalakulásának elismert és mellőzhetlen szükségessége, mellynek folyó évi Márczius havában megelőzőleg útját törni igyekezőnk, arról győzött meg Minket, hogy a' nagy munkának megtétele, és gyümölcsöző sikerrel végrehajtása fiatalabb erőt igényel.

Ennélfogva, érett megfontolás után, 's ezen lépés parancsoló szükségétől áthatva, elhatároztuk, mi szerént

az Ausztriai császári trónról ezennel innepélyesen lemondjunk.

Fenséges Öcsénk, és az országlásban törvényes következőnk **Ferencz Károly** főherczeg, ki mindég hiven mellettünk volt, és törekvéseinkben osztozott; kinyilatkoztatta, 's ezennel e' jelen nyilatkozvány közös aláírása által is kinyi-

latkoztatja: miként Ő is, még pedig Ő utánna a' trónra hivatott Fia **Ferencz József** fenséges főherczeg javára, az Austriai császári koronáról lemond.

A' midőn Mi minden álladalmi szolgálatban lévőket esküjök alól feloldozunk, őket az új Uralkodóhoz útasítjuk, ki iránt ők esküvel fogadott elhivatási kötelességeiket ez után hivségeesen telyesítendőök lesznek.

Vitéz hadseregünktől köszönetünk nyilvánításával veszünk bucsut. Esküje szentségéről el nem felejtkezve, külellenség és belárulók elleni bástya volt az mindég, és soha sem inkább, mint legújabb időkben; erős támasza trónunknak, példája a' hivségnek, álhatatosságnak, és halálrai készségnek, véd fala a' vésszel fenyegetett Monarchiának, büszkesége és disze a' közhazának. Hasonló szeretettel és ragaszkodással fog az új császára körül is összeseregleni.

Midőn Mi, végtére a' birodalom népeit Irántunki kötelességeik alól feloldozzuk, és minden ide tartozó kötelességeket és jogokat, ezennel innepélyesen, a' világ szine előtt, szeretett Unoka-Öcsénkre, mint törvényes következőnkre, átruházunk, e' népeket Isten kegyelmébe, és különös oltalmába ajánljuk. — Adja meg a' Mindenható nékiek viszont a' belbékét, vezérelje vissza az eltévedteket kötelességökre, az elcsábitottakat megtérésre, nyissa meg újra a' jólét kiapadt forrásait, és árássa áldásait telyes mértékben országainkra; egyszersmind világosítsa föl és erősítse következőnket **Első Ferencz József** császárt is, hogy magas és nehéz hivatását telyesítse tulajdon becsületére, Házunk dicsőségére, és a' Réá bizott népek boldogságára.

Kelt királyi fővárosunkban Olmützben, December másodikán, az Ur ezer nyolcz száz negyven nyolczadik, Uralkodásunk tizennegyedik esztendejében.

Ferdinánd,
Ferencz Károly,

P. H.

Schwarzenberg.